

Cho tròn chữ Hiếu

ISSN: 2734-9195

14:10 05/11/2024

Chữ "hiếu" không chỉ dừng lại ở việc chăm sóc, phụng dưỡng cha mẹ khi họ già yếu mà còn là sự thấu hiểu, biết ơn và tôn trọng suốt đời.

Tác giả: **Nguyễn Văn Nhật Thành**

Giáo viên Trường THPT Vĩnh Định – Huyện Triệu Phong – Tỉnh Quảng Trị

Trong cuộc đời, mỗi người con đều mang trong mình một trách nhiệm lớn lao mà người xưa gọi là "*chữ hiếu*." "*Hiếu*" không chỉ đơn thuần là yêu thương, kính trọng cha mẹ, mà còn là sự biết ơn, phụng dưỡng, và đồng hành cùng họ trong những chặng đường khó khăn của cuộc sống. Đối với tôi, chữ "*hiếu*" còn là sự kết nối tâm linh sâu sắc giữa một người con với mẹ – người phụ nữ mang nặng đẻ đau, hy sinh trọn vẹn vì con cái.

Mẹ tôi là một người phụ nữ giản dị, cần cù và luôn đặt hạnh phúc của con cái lên trên hết. Hình ảnh mẹ ngồi tỉ mỉ vá lại từng chiếc áo, đôi bàn tay thô ráp nhưng mềm mại, từng giọt mồ hôi lăn dài trên gương mặt sạm nắng, tất cả hiện lên rõ ràng trong trí nhớ của tôi. Mẹ không bao giờ phàn nàn, dù cuộc sống có lúc khó khăn, dù đôi vai mẹ gánh nặng nhưng nụ cười vẫn luôn nở trên môi.

Tôi còn nhớ rất rõ những năm tháng tuổi thơ, khi gia đình còn khó khăn, mẹ là trụ cột của cả nhà. Bà không ngại đi sớm về muộn, làm lụng đủ mọi công việc từ đồng áng cho đến buôn bán. Hình ảnh mẹ giữa chợ, giữa những bữa cơm đạm bạc nhưng đầy ắp tình thương, đã trở thành nguồn cảm hứng để tôi phấn đấu từng ngày. Mẹ dạy tôi rằng, cuộc sống có thể thiếu thốn vật chất, nhưng không bao giờ được thiếu tình cảm và lòng yêu thương.

Ảnh minh hoạ (sưu tầm)

Mẹ không chỉ là người nuôi nấng tôi về thể xác mà còn là người truyền dạy cho tôi những bài học đạo đức quý giá. Mẹ thường kể cho tôi nghe những câu chuyện về lòng hiếu thảo, về những người con luôn biết kính yêu cha mẹ, và về tấm gương sáng của người xưa. Những câu chuyện ấy dần khắc sâu vào tâm trí tôi, khiến tôi hiểu rằng "*hiếu*" không chỉ là sự đền đáp về vật chất mà còn là lòng kính trọng, thấu hiểu và sẻ chia. Điều quan trọng nhất mà mẹ dạy tôi là phải biết đồng hành cùng cha mẹ trong những khó khăn, giống như cách mà mẹ đã luôn bên cạnh tôi suốt cuộc đời.

Có một lần, tôi chứng kiến mẹ bệnh nặng, cơ thể yếu dần theo thời gian. Khi ấy, tôi mới thật sự cảm nhận được nỗi sợ mất mát và trách nhiệm của một người con. Tôi loay hoay tìm cách chăm sóc mẹ, dù biết rằng mình không bao giờ có thể đền đáp hết những gì mẹ đã làm cho tôi. Chứng kiến mẹ đau đớn mà không thể làm gì, lòng tôi như thắt lại. Mọi nỗi buồn, mọi sự bất lực của tôi dường như không thể nào diễn tả hết bằng lời.

Từ đó, tôi ý thức hơn về chữ "*hiếu*" mà mẹ luôn dạy. Tôi nhận ra rằng hiếu thảo không chỉ là một điều kiện để làm tròn trách nhiệm của người con, mà còn là sự hy sinh vô điều kiện. Mỗi lần mẹ cần, tôi đều ở bên cạnh, luôn sẵn sàng giúp đỡ, dù chỉ là những điều nhỏ nhặt như chuẩn bị một bữa cơm, trò chuyện để mẹ không cảm thấy cô đơn. Những hành động tưởng chừng như nhỏ bé ấy đã giúp tôi thấy nhẹ lòng hơn, bởi tôi biết mình đang cố gắng làm điều gì đó có ý nghĩa cho mẹ.

Thời gian trôi qua, tôi dần lớn lên và có cuộc sống riêng, nhưng mẹ vẫn luôn là người mà tôi tìm về khi cảm thấy mệt mỏi hay bế tắc. Bà không chỉ là mẹ, mà còn là người bạn đồng hành, là điểm tựa vững chắc nhất của tôi. Chỉ cần nghe

thấy giọng mẹ, lòng tôi như được xoa dịu. Những lời khuyên, những câu chuyện mẹ kể luôn ẩn chứa những bài học sâu sắc, giúp tôi thêm mạnh mẽ bước qua những khó khăn trong cuộc sống.

Chữ "*hiếu*" không chỉ dừng lại ở việc chăm sóc, phụng dưỡng cha mẹ khi họ già yếu mà còn là sự thấu hiểu, biết ơn và tôn trọng suốt đời. Tôi luôn tự nhủ rằng, trong những năm tháng còn lại của cuộc đời mẹ, tôi sẽ cố gắng làm hết sức để mẹ luôn cảm thấy hạnh phúc và bình yên. Vì tôi biết rằng, dù có làm gì đi nữa, tôi vẫn không bao giờ có thể đền đáp hết những gì mẹ đã dành cho tôi.

Chúng ta thường nói về chữ "*hiếu*" như một trách nhiệm phải làm, nhưng thật ra, đó còn là một sự yêu thương và kính trọng xuất phát từ trái tim. Khi chúng ta yêu thương cha mẹ bằng tất cả lòng thành, chữ "*hiếu*" sẽ trở thành động lực để chúng ta sống tốt hơn mỗi ngày. Chính mẹ đã dạy tôi điều này, không phải qua lời nói, mà qua chính cách bà sống và yêu thương con cái.

Với tôi, mẹ là biểu tượng của tình yêu thương vô điều kiện, là tấm gương sáng để tôi luôn nhắc nhở bản thân rằng mình phải sống sao cho trọn vẹn với chữ "*hiếu*." Dù cuộc sống có bận rộn đến đâu, dù những lo toan đời thường có chiếm hết thời gian của tôi, tôi vẫn luôn cố gắng dành trọn tình yêu thương và sự quan tâm cho mẹ, để không bao giờ phải hối tiếc khi nhìn lại.

Trong thâm tâm tôi, chữ "*hiếu*" không chỉ là một trách nhiệm mà còn là một món quà quý giá từ mẹ, một món quà mà tôi trân trọng suốt đời. Mẹ đã dạy tôi rằng, hiếu thảo không cần phải là những hành động lớn lao, chỉ cần từ những điều nhỏ nhất, những sự quan tâm chân thành và tình yêu thương không điều kiện, thì chữ "*hiếu*" đã được trọn vẹn rồi. Và tôi, mãi mãi biết ơn mẹ vì đã dạy tôi cách yêu thương trọn vẹn như thế.

Tác giả: **Nguyễn Văn Nhật Thành**

Giáo viên Trường THPT Vĩnh Định – Huyện Triệu Phong – Tỉnh Quảng Trị